

ПИТАННЯ ДО ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ АВІАЦІЙНИХ МЕНЕДЖЕРІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ

Дорошенко Т.М.

*Льотна академія Національного авіаційного університету,
м. Кропивницький*

У зв'язку з швидкими змінами економіко-політичної ситуації в Україні та світі необхідно щоб авіаційний фахівець вмів використовувати набуті ним знання, вміння та навички, а також постійно професійно розвивався. Так один із головних чинників якісної праці авіаційного менеджера є його прагнення до професійної самореалізації. Як засвідчує практика при навчанні студент формує навички до професійної самореалізації у процесі отримання теоретичних і практичних знань. Тому, важливо у процесі навчання авіаційних менеджерів сформуванню готовності до професійної самореалізації через звичку саморозвитку, самоосвіти, самоконтролю та самовдосконалення для цього необхідно напрацювати сильні стимулюючі причини, розвинути організаторські здібності, творчий потенціал, мистецтво управління, уміння для майбутнього фахівця та навчити його навчатися, організовувати свій робочий та вільний час. Формування готовності, характер протікання процесу професійної самореалізації та її результат залежать як від внутрішніх, так і від зовнішніх умов. Зовнішні умови здійснюють певний вплив на внутрішні, змінюючи, таким чином, рівень готовності студента до професійної самореалізації. Найбільш значимий вплив на формування готовності до самореалізації у професійній сфері має сукупність педагогічних умов, забезпечуваних у процесі професійної підготовки.

Для розвитку професійної самореалізації менеджера-студента необхідна педагогічна технологія, яка буде зорієнтована на самоосвіту, саморозвиток, самореалізацію особистості. Враховуючи специфіку професійної діяльності авіаційних менеджерів визначають наступні компоненти готовності:

- мотиваційний – позитивне ставлення до професії, бажання і прагнення працювати авіаційній галузі в цій, а також досягати успіху в ній;
- операційний – ступень володіння психологічними знаннями і прийомами, необхідними для майбутньої професійної діяльності;
- особистісний – визначення змісту та спрямованості системи моралі, цінностей, сукупності психологічних і соціальних властивостей працівника;
- рефлексивний – адекватна оцінка відповідності системи особистісних якостей вимогам до особистості майбутніх працівників.

Формування готовності до професійної самореалізації повинно передбачати таку характеристику фахівця, яка б дозволила розкрити усі його особисті можливості. Цінність менеджера полягає в умінні його постійно працювати над собою, вивчати свої можливості та їх використовувати.

Таким чином, формування готовності майбутніх авіаційних менеджерів до професійної самореалізації повинно відбуватися у процесі навчання теоретичним і практичним знанням таким чином, щоб стимулювати активність, самостійність, саморозвиток, самоконтроль.